

societat catalana de sociologia
de l'institut d'estudis catalans

associació catalana de sociologia

núm. 50 juny 1997

Informacions de l'ACS

REUNIÓ A MADRID DEL CONSELL FEDERAL DE LA FES

El proppassat dia 6 de juny, en Sebastià Sarasa, President de l'ACS, va assistir a Madrid a la convocatòria de la FES per tractar del **Projecte de Reforma dels Estatuts**.

La Junta Directiva de l'Associació Catalana de Sociologia, seguint l'encàrrec de l'Assamblea General de socis, va presentar les següents consideracions i esmenes:

Consideracions:

La reforma dels òrgans de govern de la FES, presentada a la proposta d'Estatuts, obre la possibilitat que puguin presentar-se, amb més probabilitat que fins ara, situacions com les següents:

a) En decisions que afectaran a qüestions referides a les funcions assignades al CONSELL TERRITORIAL, dues associacions, la basca i la catalana, de comú acord, adquireixen una preponderància decisiva, podent fàcilment imposar llurs criteris a les altres associacions. **Es trenca així el sistema de representació paritària entre Associacions existent a l'actualitat.** D'aquesta manera, els sociòlegs de Comunitats Autònomes on el volum demogràfic es baix i, en conseqüència, també el seu nombre d'afiliats, es

Sumari

Informacions de l'ACS.....	1
Convocatòries diverses	3
Article	4
Espai obert	7
Fitxa d'inscripció	10

Coordinació: Junta de l'ACS
Disseny i maquetació: Gemma Quesada

Secretària: Fátima Duarte
Societat Catalana de Sociologia
Filial de l'Institut d'Estudis Catalans
Carrer del Carme, 47
08001 Barcelona
Tel. 270 16 20
270 16 49 de 17 a 20 hores

Els que encara no ho heu fet, recordeu que podeu passar per l'Associació a recollir els dos volums de les Actes del Congrés de Girona. Truqueu abans per telèfon per posar-vos d'acord amb la secretària i evitar-vos un viatge en va. Tel. (93) 270 16 49 - 270 16 20, de 17 a 20 hores.

Qualsevol ressenya de les publicacions, estudis o investigacions dels nostres socis serà ben rebuda i publicada.

També podeu enviar-nos informació i comentaris de Jornades, Congressos i Seminaris.

Si desitgeu publicar un article, poseu-vos en contacte amb la Junta.

L'IEC ha canviat de telèfons. Podeu prendre nota dels següents: Centralita: 270 16 20 Fax: 270 11 80 Fátima Duarte: 270 16 49

troben sotmesos sempre als criteris de les Associacions de comunitats autònomes amb major nombre de professionals.

b) En decisions que hagi de prendre l'ASSAMBLEA FEDERAL, totes les **Associacions Territorials estarien en situació d'inferioritat**. Amb els Estatuts vigents, els membres tipus B, C i individual del Consell Federal no poden sobrepassar el 50% dels vots. A la proposada Reforma, i sota les condicions d'afiliació actuals, els membres no territorials arriben al 64% dels vots, és a dir, la majoria absoluta.

c) En decisions, també de l'ASSAMBLEA GENERAL, que puguin afectar a conflictes d'estatus ocupacional entre sociòlegs (per exemple, diferències de criteri entre catedràtics i la resta de professors a la Universitat, o entre directius i empleats de centres d'investigació, fundacions i empreses) s'imposarien amb més gran facilitat els criteris dels sociòlegs amb major estatus. Aquests, lògicament, tindrien fàcilment la majoria als Consells Acadèmic, Científic, Professional, atès que les fundacions, entitats acadèmiques i empresarials funcionen amb criteris jerarquitats seguint línies d'estatus ocupacional. D'aquesta manera **es reforçarien a la FES unes relacions d'autoritat entre socis que, avui, tenen una influència menor**. Relacions d'autoritat legítimes a l'àmbit professional, però més qüestionables al terreny associatiu, on, si bé sempre han d'ésser tractades amb la consideració merescuda les opinions dels sociòlegs de més prestigi, en els camps de la disciplina on llur autoritat és reconeguda, no han de tenir més gran poder de decisió que qualsevol dels afiliats.

Atès el que fins ara s'ha exposat, l'Associació Catalana de Sociologia considera pertinent presentar les següents **esmenes**:

1. *Tots els articles referits als òrgans de govern de la FES han de garantir que la representació conjunta dels socis tipus B, C i individuals sigui sempre inferior a la representació conjunta de les Associacions Territorials.*

2. *L'Article 36, a l'apartat referit al Consell Territorial, ha de garantir la representació paritària entre totes les Associacions.*

Transcrit fins aquí el document presentat a Madrid, cal afegir que la proposta de l'ACS coincideix amb les esmenes de l'Associació Aragonesa. Per altra banda, no havent estat possible arribar a un consens, la votació s'ajornà fins a finals de setembre. Mentretant, s'ha creat una Comissió reduïda, formada pels representants de les Associacions Catalana, Basca i Gallega, per tal de veure si és possible arribar a un consens.

PONÈNCIES I COMUNICACIONS DEL II CONGRÉS CATALÀ DE SOCIOLOGIA

Fent referència als treballs no publicats en els dos volums de les ACTES, ja es va dir al Butlletí del mes de maig que alguns documents resultaven il·legibles o estaven incomplets, la qual cosa dificulta la seva publicació. Pel que fa als que ja estan corregits, i adhuc "picats", i que inexplicablement no han estat editats a l'esmentada publicació, apareixeran en successius números de la Revista Catalana de Sociologia. Es farà constar que es tracta de ponències o comunicacions presentades al Congrés de Girona.

Els autors i autores d'aquests materials rebran una carta en què es farà constar que a l'ACS li preocupa extraordinàriament aquest deute de la publicació i que, atès que l'edició d'un tercer volum d'Actes esdevindria massa costós, s'ha optat per la solució descrita més amunt. També se'ls demanarà si es pot publicar tal qual o bé volen aportar algunes correccions.

Esperem que d'aquesta manera quedi tancada una qüestió que només pot atribuir-se a una dispersió de materials ocasionada per la necessitat (deguda a raons econòmiques, com sempre!) que fossin el propis membres de la Junta els encarregats de corregir les proves de la impremta. Confiam que tot-hom entendrà que de bona voluntat no en falta.

Convocatòries diverses

Premis per a recerques i treballs de sociolingüística

Convoca: Direcció General de Política Lingüística. Generalitat de Catalunya

Termini de presentació: 30 de juny 1997

Informació i bases: Institut de Sociolingüística Catalana

Tel. (93) 482 56 67 Fax 216 04 55

E-mail: ksdl2301@correu.gencat.es

Premis i Borses d'Estudi de l'IEC

Característiques dels Premis: L'objectiu és distingir obres d'investigadors en tots els àmbits de la ciència i de la cultura catalanes.

Característiques de les Borses d'Estudi: Per a estudiants amb l'objectiu d'estimular la redacció de treballs d'iniciació a la recerca sobre activitats pròpies de les diverses Societats que formen part de l'Institut d'Estudis Catalans.

Convoca: Institut d'Estudis Catalans

Termini de presentació: 5 de desembre de 1997, a les 13 hores

Informació: Institut d'Estudis Catalans, Carme, 47, 08001 Barcelona

Tel. (93) 270 16 20

Curs de Màrqueting i Tècniques d'Investigació de Mercats

Requisits: Estar en situació d'atur

Ser titulat universitari

Curs de Tècnics Socials en Gerontologia

Requisits: Estar en situació d'atur

Ser titulat universitari

Tenir més de 25 anys

Subvencionen ambdós cursos: Direcció General d'Ocupació del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya i el Fons Social Europeu

Pre-inscripcions: Obertes

Informació: Col·legi de Llicenciats i Doctors en Ciències Polítiques i Sociologia. Tel. (93) 237 70 40, de dilluns a dijous de 16 a 19 h, divendres de 9 a 14 h.

3rd Applied Statistics Week. Short Courses. Design and Analysis of Survey Data

Organitza:

Institut d'Educació Continua, UPF

Dates:

27 de juny a 3 de juliol de 1997

Lloc:

Institut d'Educació Continua, Balmes, 132

08008 Barcelona

Informació:

Tels. (93) 542 18 00/03

Fax 542 18 08

E-Mail: idec@upf.es

Article

NOTES IMPRESSIONISTES DE NICARAGUA

La situació de Nicaragua avui, tal com la veuen molts dels seus ciutadans, és plena d'incerteses. Com si d'un clarobscur es tractés, el balanç de la revolució sandinista i de la reforma liberal impulsada posteriorment pels EE.UU. aplega opinions contràries segons la situació social dels qui opinen. Malgrat les diferències d'opinió que hi puguin haver segons la classe social a què hom pertany, una qüestió aclapara la unanimitat de la majoria de la població: la inseguretats.

La primera cosa que sorprèn quan un arriba a aquell país i parla amb els seus habitants, sobre tot els de Managua, és l'obsessiu i recurrent tema de la inseguretats ciutadana. La violència bèlica de revolucionaris i "contras" que lluitaven en un terreny sense fronts bèlics definits, que avui entraven en un poble represaliant als suposats opositors i marxaven demà per ésser substituïts, amb la mateixa temporalitat i implacabilitat, pels soldats o guerrillers del bandol contrari, aterroritzà als habitants, sobre tot pagesos, durant un bon grapat d'anys.

Actualment, aquesta por ha estat substituïda per una altra. Una violència més cega, difosa, indiscriminada i privada: la dels atraments, violacions i assassinats propis de la delinqüència. Aquesta por està més arrelada entre les classes urbanes i té molt a veure amb el flux migatori que recentment s'ha produït cap a Managua, però més encara amb l'empobriment d'àmplies capes populars que marxen dels seus llocs d'origen cercant oportunitats de supervivència a la ciutat. Es tracta d'una violència pròpia de les societats amb greus deficiències d'integració social i amb greus desigualtats, que abunda a bona part de les societats americanes i que, hom es pregunta, si no és el model de societat que tracta d'imposar-se fins i tot a Europa.

El visitant europeu es sorprèn que a un país on, com a tants altres d'Amèrica Llatina, no ha arribat a ésser conegut l'Estat del Benestar, o com a molt, l'ha conegut amb extrema fugaçitat durant els anys de govern sandinista, es sorpren deia, que tingui tanta força en importants sectors de l'opinió pública el corrent ideològic que prescriu l'afebliment de l'Estat. Això a favor d'una suposada societat del benestar recolçada fonamentalment en el mercat i en les organitzacions privades sense afany de lucre. Son sectors benestants de classes mitjes els que més celebren aquest discurs, malgrat no tots valoren amb igual entusiasme l'enderrocament d'algunes de les conquestes socials obtingudes amb els sandinistes.

El balanç de la revolució sandinista i de la reforma liberal impulsada posteriorment pels EE.UU. aplega opinions contràries segons la situació social dels qui opinen

Cal tenir en compte que va ésser entre les classes mitjges urbanes i entre els pagesos on el sandinisme va arrelar originalment, però també varen ésser aquestes classes les que més aviat començaren a retirar-li el seu recolçament. A mesura que la guerra i el bloqueig nordamericà forçaren els sandinistes a abandonar el seu programa socialdemòcrata inicial en favor dels partidaris d'una planificació fortament centralitzada, pagesos i classes mitjges urbanes augmentaren el seu descontent. El pagès perquè no acceptava de bon grat que algú de la ciutat vingués a imposar-li què havia de conrear i a quin preu s'havia de vendre. A més a més, perquè patia més que ningú els efectes d'una guerra sense fronts militars delimitats. Les famílies de classe mitjana urbana perquè es resistien a enviar els seus fills a la guerra i perquè l'organització planificada del consum minvava en gran mesura les seves possibilitats d'elecció, de tal manera que la seva percepció d'empobriment esdevenia més acusada.

La revolució significà avenços importants en matèria d'igualtat d'oportunitats respecte a qüestions bàsiques del benestar social, com ara l'accés a la salut i la cultura. No és el moment açí d'explicar amb detall les reformes d'un govern revolucionari que han estat ampliament difoses entre una opinió pública catalana que col·laborà activament en el recolçament de les reformes. Més desconegudes, en canvi, són les contrareformes dutes a terme en els darrers anys de democràcia liberal.

L'intent sandinista de construir un sistema de salut pública universal i gratuït ha estat abandonat. Avui, la sanitat pública encara ofereix una assistència gratuïta per a tothom, però inclou nomès l'assistència mèdica pròpiament dita. Tot el que és consum d'hospitalització, medicaments i equipaments en general, incloent l'ús de quiròfans, ha d'ésser pagat per l'usuari. Aquest pagament pot ser directe, cas de tots aquells que no tenen cap assegurança, o indirecte mitjançant la Seguretat Social o les assegurances privades. El resultat és una clara desigualtat en l'accés a la Sanitat que afecta a la nombrosa població nicaragüenca sense feina estable ni capacitat d'estalvi. Un indicador de salut com es la taxa de mortalitat infantil ens indica que la situació sanitària del país s'està deteriorant en els darrers anys.

Quant a l'Ensenyament, durant els anys de la revolució sandinista aquest fou una prioritat que dugué a molts habitants urbans amb credencials educatives suficients a anar a les zones rurals amb la finalitat de col·laborar amb l'alfabetització d'adults. La cara més fosca de la política educativa sandinista fou l'abús en la utilització de les credencials educatives com a incentiu per promoure la col·laboració dels estudiants amb les activitats revolucionàries. El fet que el voluntariat estudiantil fos de vegades recompensat fent ús de credencials educatives, —qui col·laborava gaudia en ocasions d'un cert intercanvi de temps de voluntari per asignatures, cursos o titulacions superiors—, dugué a una

Cal tenir en compte que va ésser entre les classes mitjges urbanes i entre els pagesos on el sandinisme va arrelar originalment

La cara més fosca de la política educativa sandinista fou l'abús en la utilització de les credencials educatives com a incentiu per promoure la col·laboració dels estudiants amb les activitats revolucionàries

inflació i a un desprestigi de titulacions universitàries, moltes vegades poc lligades als suposats coneixements que el titulat hauria de tenir.

A l'actualitat sembla renéixer una tendència cap a l'elitisme de les universitats, sobre tot les privades, i les campanyes d'alfabetització han estat abandonades. Un cop més, el resultat és un augment de les desigualtats, en aquest cas educatives. Una estratègia poc assenyada, no sols en termes de justícia distributiva i igualtat d'oportunitats, sinó fins i tot en termes de possibilitats de desenvolupament futur per al país. Un país on l'escolarització obligatòria està molt lluny d'ésser quelcom real, malament pot afrontar el repte del desenvolupament econòmic i social en un temps on la formació cultural i tècnica dels treballadors és crucial. L'enorme quantitat de menors d'edat que pul·lulen pels carrers de Managua a tota hora cercant algun mitjà per guanyar uns diners per a ells, les seves famílies, o per als desaprensius que els exploten, en són un bon exemple.

Un futur, d'altre banda, que no es veu gaire prometedor mentre el país continui convulsionat davant l'incertesa dels propietaris, individuals i col·lectius. Les expropiacions dutes a terme pel govern sandinista i les reivindicacions dels antics propietaris, ara més legitimats per la victòria electoral del Partit Liberal encapçalat per Arnoldo Alemán, en són l'origen d'aquesta incertesa. Les difícils situacions originades per aquesta polèmica es veuen agreujades, de cara a l'opinió pública, pels casos de "piñata", és a dir, de corrupció, protagonitzats per alguns membres de la cúpula sandinista al poder quan el govern de Violeta Chamorro va iniciar la transició cap a una democràcia liberal. Una transició amb reconeixement dels esforços per a mantenir les conquestes de les classes populars, pel que fa a la reforma agrària i democratització de l'economia sota la forma de cooperatives, varen ésser aprofitats per alguns quadres de l'èlit sandinista en benefici propi. Un fet, fora ja de tota consideració moral, estratègicament erroni en termes polítics, ja que ara és aprofitat per la dreta més reaccionària com a paradigma del que per a ells va significar la revolució: un mitjà violent i il·legítim d'enriquiment per a una nova èlit.

El bombardeig dels medis de comunicació en torn als casos de "piñata" no impedeix, però, que la protesta pel retorn de les propietats expropiades sota el sandinisme tingui un important suport popular. Les recents manifestacions en contra d'aquest retorn en són prou eloqüents.

SEBASTIÀ SARASA

Un país on l'escolarització obligatòria està molt lluny d'ésser quelcom real, malament pot afrontar el repte del desenvolupament econòmic i social en un temps on la formació cultural i tècnica dels treballadors és crucial.

El bombardeig dels medis de comunicació en torn als casos de "piñata" no impedeix, però, que la protesta pel retorn de les propietats expropiades sota el sandinisme tingui un important recolzament popular. Les recents manifestacions en contra d'aquest retorn en són prou eloqüents.

Espai obert

L'ESCOLA D'ESTIU SOBRE IMMIGRACIÓ A IDRA (GRÈCIA)

Al Butlletí anterior us anunciàvem la celebració a Idra de l'Escola d'Estiu de 1997 organitzada per l'ERCOMER, dintre del programa TMR de la Unió Europea. Tot seguit intentarem resumir com es va desenvolupar aquesta trobada internacional.

Tal com es va dir, en el context del TMR (Training and Mobility of Researchers, de la DGXII de la Comissió Europea) s'han organitzat tres Escoles d'Estiu sobre recerca en Immigració (del 1997 al 1999).

L'ERCOMER (European Research Centre in Migration and Ethnic Relations) de la Universitat de Utrecht (Holanda)*, amb col·laboració amb l'Observatori Grec de la Immigració, va organitzar a l'illa grega d'Idra la seva Primera Escola d'Estiu. Tingué lloc del 4 al 17 de maig d'enguany, i versà sobre Models i Processos d'Immigració, estant adreçada en especial a joves investigadors.

L'estructuració d'aquest esdeveniment ha estat molt acurada. Els participants semblen haver obtingut una bona manera d'aprofitar el temps a partir de l'assistència a conferències al matí (acompanyades d'un debat) i l'exposició de treballs de recerca dels participants a la tarda (també acompanyades de debat).

Una de les conferències introductòries va estar a càrrec de Robin Cohen, dedicada a posar en ordre una tipologia sobre els diversos tipus d'immigració. Precisament aquesta revisió de tipus, així com de terminologia, és molt necessària en aquest àmbit, ja que sovint barregem els conceptes polítics amb els conceptes acadèmics.

En aquest sentit, la conferència de Philip Muss (Utrecht), utilitzant bibliografia de Tapinos, posà de relleu com la utilització del terme pressió migratòria és més l'expressió d'una amenaça que un concepte analític.

Un llarg treball de camp a Còrsega, realitzat per Dora Lafazani (Universitat de l'Egeu, Lesbos, posà en evidència la complexitat de totes les possibles formes d'immigrants. Així, analitzà la diferent situació dels nordafricans al sector primari, els italians al sector turístic, els emigrants retornats, etc.

Després dels contextos generals i de revisió terminològica, Anne Singleton (encarregada a EUROSTAT d'estadístiques relacionades amb immigració) ens va donar una orientació de com fer servir l'estadística com a eina bàsica d'estudis comparatius a nivell europeu.

Llista de participants i àmbits de recerca

- Elisabeth Abiri
(Goteborg University Institute,
Department of Sociology &
Political Sciences)
*La "segurització" de la migració:
Suècia com a estudi de cas.*
- Biko Agonizo
(Liverpool John Moores University,
School of Social Science)
*Transformació de la construcció
social de la desviació en els
immigrants.*
- Jacqueline Andal
(University of Bath, School of
Modern Languages &
International Studies)
*Investigació sobre migració femeni-
na a Itàlia.*
- Joanna Apap
(University of Sussex, Sussex
European Institute)
*Emigració magrebina: un estudi
comparatiu sobre les polítiques
als immigrants a Itàlia i a Espa-
nya.*
- Berta Pongiluppi Ascon
(University of Sussex, Sussex
European Institute/ Dept. de
Geografia, Universitat
Autònoma de Barcelona)
*Mobilitat de treballadors
qualificats a Catalunya i a Rhône-
Alpes.*
- François Bienfait
(Association pour le droit des
étrangers, Brussel·les)
*Responsable de la publicació de la
revista "La Revue du Droit des
Étrangers"*
Responsable de l'informe RIMET
(immigració de països no comunitaris)
- Angelique Van de Braak
(ERCOMER, University of Utrecht)
*Establiment de famílies
marroquines a Holanda i les seves
conseqüències per la posició
econòmica, social i cultural
d'aquestes.*
- Ana Paula Cordeiro
(Universidade Aberta de Lisboa)
*Polítiques d'integració a nivell
local: un estudi comparatiu entre
dues àrees urbanes de la Unió
Europea.*
(continua)

En la mateixa línia dels estudis quantitius, G.C Blangiardo (Universit  degli Studi di Milano) va exposar els resultats d'un estudi quantitiu que pretén revisar les dades sobre el nombre d'estrangers procedents de països menys desenvolupats i de l'Europa de l'Est a Itàlia.

La darrera conferència va ésser impartida per Dora Lafazani, referida el tema de la investigació sobre migracions a Gr cia. El cas grec va suscitar molta curiositat per les seves peculiaritats, ja que la immigració no es pot entendre sense analitzar qu  suposa avui dia el "ethnos grec". Hem d'entendre també la gran força de la religió protestant a Gr cia i els problemes amb els seus veïns de la Mediterrània.

Quant a les recerques dels participants, fou molt interessant el projecte de tesi doctoral de Berta Pongiluppi, el qual s'endinsa en un estudi sobre treballadors qualificats des d'una perspectiva comparativa en zones "de segona categoria" i el seu impacte a la mundialització.

Kalid Koser ens va introduir al seu estudi sobre els refugiats bosnians, començant per establir les diferents categories de tractament als refugiats. Els bosnis correspondrien a la categoria de "protecció temporal".

Biko Agozino ens va mostrar la gran importància que té l'estudi de la construcció social de les minories ètniques des d'una anàlisi crítica de la perspectiva criminologista. Una bona recepte per l'estudi de la realitat   veure com les variables classe, gènere i país d'origen articulen les construccions socials.

Carla Montevicchi, treballadora a un centre de refugiats de Bolònia, expressà a través de la realització d'una mostra les diferents intencions de futur per part de la comunitat procedent de l'ex-Iogosl via (majoria s rbia).

Ana Paula Cordeiro està començant a fer el seu esquema de tesi doctoral sobre les polítiques d'integració a nivell local respecte als immigrants i a les minories ètniques. Vol combinar molts àmbits diferents: nivell europeu, nacional i local.

Li Chuan va mostrar un nou enfocament per a l'estudi del grau d'indentificació laboral per part de la comunitat xinesa dedicada als negocis de restaurants a B lgica. Pretén arribar aix  fins a les perspectives m s antropològiques tot analitzant com la gent projecta la seva cultura a través de la seva manera de cuinar.

Ana Teixeira, seguint en la mateixa línea sobre la importància dels "ethnic business" dels restaurants, vol estudiar, a partir d'un model interactiu (de Waldinger et. al. 1990), com les característiques del grup (oferta) a partir d'estratègies ètniques juguen amb la interacció de les estructures de les oportunitats (demanda).

(continuació)

•Andreas Demuth
(Alemanya?)

Migració i polítiques internacional en contextos postsovi tics: el cas de l'ètnia russa a Estònia.

•Moira Flynn

(University of Birmingham, School of Social Sciences, CREES)

Marc global i realitats locals: un estudi de cas dels programes d'assentament de migrants forçats en la Federació Russa.

•Annabel Franqueira

(Universidade de Coimbra, Centro de Estudos Sociais)

Investigadora del projecte MIGRINF (Migrant Insertion in the Informal Economy, Deviant Behaviour and the Impact on Receiving Societies) a Coimbra.

•Sonia Frias

(Universidade Aberta de Lisboa)

Viol ncia doméstica entre les parelles immigrants musulmanes a Lisboa.

•Pedro Gois

(Universidade de Coimbra, Centro de Estudos Sociais)

Investigador del projecte MIGRINF (Migrant Insertion in the Informal Economy, Deviant Behaviour and the Impact on Receiving Societies) a Coimbra.

•Michael Hjerm

(Umea University, Department of Sociology)

Estudis comparatius sobre identitat nacional.

•Jeanine Klaver

(University of Amsterdam, Department of Human Geography)

El procés migratori dels indis Zapotec d'Oaxaca a zones urbanes de Calif nia.

•Jose Carlos Laranjo Marques

(Catholic University of Leuven, Department of Sociology)

Emigració dels portuguesos a Suïssa.

•Li-Chuan Liu Huang

(Catholic University of Leuven, Department of Sociology)

Restaurants xinesos a B lgica: correlacions entre grup ètnic i ocupació.

(continua)

Pretén aplicar aquest model a les comunitats de parla portuguesa de la ciutat d'Amsterdam.

Gaby Strasburger analitza des de l'antropologia el pés de l'elecció del cònjuge per a les segones generacions turques o d'origen turc a Alemanya. Tot i que presenta una recerca molt estructurada, sembla que l'enfocament per a la realització de les seves entrevistes en profunditat estigui massa influenciada per la naturalesa de la seva pròpia feina: treballadora social.

Moltes de les recerques es van centrar en el tema de la integració social, sobre tot pel que fa a les recerques realitzades pels investigadors portuguesos. Inés de Magalhães (becària actualment a l'ERCOMER d'Utrecht) analitza l'arribada d'una ciutadania europea intercultural, utilitzant Lisboa com a estudi de cas.

L'últim taller de l'Escola d'Estiu a Idra es va basar en la recerca a la Mediterrània. Aquest és un terreny prioritari per a l'ERCOMER, tal com ho és també per a la Unió Europea (però només el Nord de la Mediterrània). Malcom Cross (director de l'ERCOMER) va intentar llençar a debat la dificultat d'establir un model d'immigració per als països del Sud d'Europa. Comentà que aquest model es basaria en polítiques semblants (model comú), però que les reaccions nacionals diferien.

Pel que fa a Muss, va afegir que estava d'acord amb aquesta distinció, que el model era comú només quant a la tradició emigratòria, a la presència immigrant al sector informal. Malcom Cross va agregar que és fàcil caure en la idea de l'excepció mediterrània, però hem de matisar alguns punts respecte a processos generals de les societats europees: (a) "el vell tema", el de l'exploració en el context de la immigració, és un fenomen ja antic dels països del Nord, (b) ens trobem amb la qüestió del postnacionalisme i la construcció de la nova Europa, i (c) s'han d'elaborar nous conceptes a aplicar, per exemple, als nous sistemes d'economia informal.

*Per a més informació podeu adreçar-vos a: <http://www.ruu.nl/ercomer>

NATÀLIA RIBAS. Sociòloga

(continuació)

•Maria Ines de Magalhães
(Universidade Aberta de Lisboa)
Impacte de la migració a la societat portuguesa en els últims 20 anys.

•Claire Messina
(International Organisation for Migration)

Models migratoris dels russos de les ex-repúbliques soviètiques a la Federació Russa.

•Carla Montevecchi
(Cooperative Andokampo de Bolonya)

Intencions de futur de 120 caps de família de la ex-Iugoslàvia a centres de Bolonya.

•Douglas Spencer Moore
(Dept. of Anthropology, University of Virginia)

Programes culturals i de desenvolupament del govern alemany, efecte dels programes en el model migratori.

•Natàlia Ribas Mateos
(Dept. de Sociologia, Universitat Autònoma de Barcelona)

Investigació sobre la immigració a Barcelona i a Atenes

•Cathal Smyth
(Lancaster University, Department of Politics and International Relations)

Problemes d'estructura en les migracions internacionals: una perspectiva crítica i realista.

•Juany Solis
(London University, Department of Politics and International Relations)

Migració de dones llatinoamericanes a Londres.

•Gaby Strassburger
(Alemanya, ?)

Elecció de parella en la segona generació de migrants d'origen turc a Alemanya.

•Ana Teixeira
(Universidade Aberta de Lisboa)

Un estudi comparatiu de l'organització de xarxes d'immigrants que parlen portugués a Holanda.

•Mariangela Veikou
(European University Institute, Department of Social and Political Sciences)

Albanesos indocumentats a Grècia: un estudi de cas de l'etnicitat.

ASSOCIACIO CATALANA DE SOCIOLOGIA
Membre de la Federació Espanyola de Sociologia
i de l'Associació Internacional de Sociologia
Institut d'Estudis Catalans
Carme, 47 08001 Barcelona

Fitxa d'inscripció

Nom Cognoms

DNI Adreça

Localitat C.P. Telf.

Quota Anual 5.000 PTA. Estudiants 2.500 PTA (el 1r. any).

Dades per a la domiciliació

Banc o Caixa Codi

Agència Codi

Núm. de compte

Data Signatura

Podeu fer l'ingrés al compte núm. 2100-0963-62-0200027465 de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona que té l'Associació Catalana de Sociologia.
